

Z e
4150

T V M V L V S
Strenui, equestris & ve-
tusto generis Splendore, amplitu-
 dine, eruditione, sapientia ac virtute nobilissimi Dn.
 Richardi à Schulenburg, Domini in Löcknitz, Lubenau, Ba-
 ronatu Straupizenfi, Apenburg, Bezendorff, Luberosa, VVe-
 sterburg, Penkun, Zaucha & Zepzin, Domini & patroni
 sui piè in Christo defuncti, Anno seculari 1600.

Mens: Nov: Die 15. stylo veteri

erectus à

M. BALTHASARE MENCIO ET ALIIS
in Academia VVitebergensi.

MN.

VVITEBERGAE

Typis Laurentij Seuberlichij. Anno 1600.

D: RICHARDI

Beatissima recordationis

FILIO

*Paternarum virtutum, in dolis laudum, atq; feu-
dorum bonorum heredi unico, suc-
cessori inæstissimo:*

Dn: IOACHIMO A
SCHVLENBURG.

*Dn: in Löcknitz, Lubenau, Baronatus
Straupicensi, Luberosa & VVe-
sterburg &c.*

Dn. & fautori suo
dedicat,

BALTHASAR MENCIVS
M. & P. L. C.

'MEMO-

MEMORIAE & HONORI

MAGNIFICI AC VERE
NOBILISSIMI Dn. REICHARDI, à SCHV-
LENBURG, Domini in Locknitz, Lubenau, Baronatu Strau-
pitz, Librosa & Vvesterburg etc. qui ex hac mortali vita ad æ-
ternæ beatitudinis Communionem piè emigravit

Anno 1600. mense Nouembri.

MVsa tuis quondam meritis ornata benignè
Dona dat exequijs hæcce Richarde tuis,
Tu decus Aonidum, columen tu Teutonis oræ,
Teutona mens verè fraude tibi orba fuit.
Mens terræ natalis amans, mens dedita CHRISTO
Quid CHRISTO & patri dulcius esse potest?
Res prudens ratio est semper moderata gerendas
Iustitia in factis omnibus emicuit.
Testes sunt rapidâ quos, Sequana diuidit unda
Atq; ubi fæcundat Tybris amænus agros,
Testis & in reliquis divini Cæsaris aula:
Heu deflet manes subdita terra tuos.
Si fluvios oculis fundam, si pectore flammæ,
Nil mihi pro meritis esset id omne tuis.
Heu patriæ fulcrum maiores poscit honores,
Obsequium pietas & tua cana fides.
Nil duxisti unquam potius, quàm patria saluis
Legibus ut prisco iure beata foret.
Cumq; videretur quædam impendere procella,
Non vacua à curis luxerat ulla tibi.
Scilicet in placidam sortem quocunq; referres,
Et patrio arceres sedulus orbe malum.

Quæ

Quæ præclara tuam dum urget meditatio mentem,
Mors venit & patriæ reproba surripuit,
Et nunc communi tua luctu fata sequuntur,
Templa, scholæ, cives, curia, flumen, ager.
Magna tamen capiunt omnes solatia rursum,
In tua quod Natus signa superstes eat.
Hunc morum effigiem linqvis specimenq; tuorum,
Quod munus gratâ patria mente capit.
Ergo velut colis astra animo, sic nomine claro
Orbem, dum fuerit gens Schuleburga coles.

EPITAPHIVM.

REICHARDVS placida cubat hac SCHVLNBVRGIus urna
Nosse sat hoc fuerat: sed tamen ista lege:
Consilijs præstans erat omnibus, integer actis,
Moribus eximius, religione pius
Nobilis his donis, cum vixerit, occidit ipse,
„ Ipse tamen celebri nomine in orbe manet.
Nunc mens in cœlis, cinis hac sub mole quiescit,
Patris alit Natus non sine laude decus.

*M. Balthasar Mencius Nimecensis P. C. & in
Acad. VViteb: facult: Phil: Adjunctus.*

Pijs Manibus

RICHARDI A SCHVLENBURG

Vos ô, Sancta parens Pietas, Prudentia, vitæ
Præses, & ô nervi prosperitatis, Opes:
Siccine nec vobis feralis parca pepercit?
Nec vos tot vires asseruere manu?
Hei! nimis hoc verum est? nisi vos quoq; læderet Ate,
Quamlibet unanimi fœdere contiguos:

Nun

Nunquam RICHARDVS SCHVLEBVRGIVS ultima vixet
Lustra, nec exequias fas foret ire suas.
Sed vixit: gelidumq; nigrâ stat funus in urnâ,
Ille novus priscae nobilitatis apex.
Quamvis hunc pietas, quamvis prudentia, quamvis
Divitiæ, quamvis nobile stemma patrum,
Claravere fatis; quamvis dum vixerat, unus
Idea maturæ prosperitatis erat:
Non tamen hæc tanti fuerant, quæ spicula mortis
Excutiant: natus hac ratione fuit,
Vt denascatur: mortali lege solutus
Nemo fit, humanâ qui statione manet.
Ergo quod occubuit, communi paruit hosti;
Ipsius integritas non tamen inde perit.
Integritas vitæ, integritas rarissima sortis
Vivet & integro nomine sospes erit?
Plaudat is in cœlis; applaudent condita terris
Ossa, dehinc animæ restituenda suæ.

*M. Frid. Balduinus,
Dresd. P. G.*

HAud equidem vastum virtus animosa barathrum,
Horretue Leti pocula:
At Christiana alto Respublica detrimento
Quassata, luctu, lacrumis
Rivos perpetuat: turpata per ora perennes:
Res vera, res miserabilis.
Ecquis non quæstum Libitinæ questus acerbum
Moriente Schulenburgio?
Hic astræa suum moeret pietasq; patronum
Et litteratorum manus.

Et

Et qui non? quid non? notissima Fama per orbem
Narrat renarrat indidem:

Exemplum virtutis obit, & Nobilium Rex
Moriente Schullenburgio.

M. Iohan. Blaufelderus P. L.

LESSVS REICHARDI
von der Schulenburg.

Alitis heroi mihi metra sonantia fingat
Spiritus, humanis rapit altior impetus; Euge
Pieris alma melos Cyrrhæis accine plectris,
Schulenburgiacæ columen prænobile stirpis
Occidit, ô Charites plantate in carmine nervos.
Marchiacis cecidit flos pergenerosus in hortis.
O mihi tam blanda fluere melligine metra:
Qualiter ad scythicas heros Oeagrius undas
Bis raptam Euridicen: bis raptæ fata maritæ
Conquestus comites animalia cuncta doloris
Audiit, & luctum testata in vallibus Echo:
Omnia chare pater vestris impendere fatis
Effet amor, celsis veheretur Castalis alis.

Concine lugubres mea tibia concine versus.

O Libitina meis quid tot moeroribus obitas
Lætitijs, iustos quid tot scelerata peremptos
Eximis humanis, cum tot perversa supersint
Monstra hominum numerus telluris inaneq; pondus.

Concine lugubres mea tibia concine versus:

Optima quæq; rapit, nigræq; accedere turbæ
Persephone primùm cogit, quos aurea virtus
Nobilitasq; animi stimulat, capita alta per æthræ
Nubivagos tractus extollere, vertice coelum

Tan-

Tangere, pallenteis detrudere gestit ad umbras.

Concine lugubres mea tibia concine versus;
 Scilicet ut violæ & vaccinia nigra peremto
 Flore cadunt, subito candentia lilia Caurus
 Demetit, exuperant dumeta peravia sentes,
 Carduus & spinis vernat paliurus acutis;
 Sic quoq; quos Charites Dryades nymphæq; sorores
 Terq; triplex acies Musarum educere verunt,
 Turbatos folio gremioq; nutricio abactos,
 Truncat amara dies, plebæâ & fæce popelli
 Exuperante agitat magnis celerantia fata.

Concine lugubres mea tibia concine versus,
 Vos Dryades Satyriq; agrestia numina Fauni,
 Flete piam sobolem, crudelia fata coloni
 Flete, Richardus obit, rapta est Schuleburgica proles.
 Venatrix Diana choros suspende, Napæas
 Flere iube, ut quondam discerptum membra quadrigis
 Hippolytum flecti. Pelidenq; incluta Thetis
 Heliades veluti Phaetontia funera moestas
 Eridani ad ripas tristi fleuere dolore.

Concine lugubres mea tibia concine versus.
 Quis post hâc cinget virides indagine sylvas
 Aut laqueos teretes properabit, cvlmine montis
 Quis capreas celeres agitabit, & alta minaci
 Vertice perumpet fastigia? quis iuga damis
 Excutiet, fulvosq; audaci cæde leonis
 Proffernet? quis aget pavidos formidine pennæ
 Puniceæ cervos, ah gloria vestra peremta
 Occidit! ah Schulnbergiadum pius occidit heros!

Concine lugubres mea tibia concine lessus.
 Librofa, Szephinum, sedesq; ô grata Lubenna

De-

Defuncti herois lacrymarum flumina abundè
Fundite, mœstificis discerpite pectora curis:
Non posthac prædâ insignis rigidum caput apri
Sus munere pendet, vobis non cornua cervi
Celsa coronabunt spumantes sanguine postes.
Concine lugubres, mea tibia concine versus.
Scilicet occultos gaudet meditarier ictus
Morta ferox, & qua nunquam speraveris horâ
Lethiferis animat volitantia spicula plagis.
Ergo cauta alacrem pertentent gaudia mentem.
Temporis incerta haud unquam Libitina iocatur.
Concine lugubres mea tibia concine versus.
Ergò instauramus patrono funus & alto
Ducatur cippus tumulo, nigraq; cupresso
Crypta agitet molem tepido spumantia lacte.
Cymbia fundantur, tumuloq; inscribite carmen:
Hic Schuleburgiadum generosa stirpe Richardus
Corporis exuvias posuit, cui nobilis ordo
Non habuit pietate parem aut præstantibus ausis:
Spiritus astrigeri radiantia culmina Olympi
Incolit: hoc obitu expirant pietatis alumni:
Desine lugubres mea tibia desine versus.

*Scriptus à Leonhardo Angelo Poetâ
Cæsareo & SS LL Studiofo*

AD BALTHASARVM MENZIVM, NOBI-

Reichardi Schulenburgij Siticinem.

ETSI de vultu ignotus mihi vixerat ille:

Etsi illi ignotus vivo superstes ego:

Ac quisquam de me fortassean dicere possit,

Perdere me quovis Musica dona loco:

Quòd

Quòd tamen ingenii mihi nomine nobilis ambas
Iam pridem adfecit suaviter auriculas,
Musarum cultor tam SCHVLENBVRGIVS æquus,
Doctrinæ domus ut edita claruerit:
Ecce tuis lacrimis etiam suspiria, Menzi,
Hæc super extincto præstite iungo mea:
Sed paucis: non debueras, REICHARDE, moriri!
Nam quis deïn Vatum, heu! tantus amator erit?
Pluria nec possum singultato addere versu.
Nec fatis Aonidum nœnia docta gemet!

*Sophonias Hasenmullerus,
Fr. Poëta Laureatus.*

SCHVLENBVRGIACO posuit monumenta RICARDO
Mentius hæc, Mentis symbola grata suæ.
Si quis erat, cui vel virtus, vel nummeus ordo
Immunem possent reddere morte viam,
Huic potuissent; At nec prædia, nec favor ampli
Cæsaris, aut virtus hanc prohibere valent.
Nascimur ad mortem: ad vitam morimur; gravis hora
Vitæ: Mortis svavior hora venit!
Tu qui hac transibis, vitæ nè fide: cadit flos.
Quâ minimè sperat, morte peribit homo.
SCHULENBURGIACI doceant te exempla RICARDI:
Quem Libitina suo fert violenta pede.
Singulæ erunt, Mortes, horæ: Tu, homo, crimina linque,
Felices horæ sic tibi Singulæ erunt.

Scrib. àutoyed.

*Ioh. Georgius Hochstaterus,
Kitting à Franc. Poeta Coron.
B Inclyta*

Inclyta RICHARDVS Schuleburgæ gemma propagis
Occidit, ingenio nobilis & genere.
Heu qualem Themis & virtus amisit alumnum!
Quali heu patrono Pieris orba iacet!
Fleto tui Pietas cultoris fata. Quid? Immò,
Te duce quòd coelis se penetrârit, ova.

*M. Augustinus Preilius,
Torgensis.*

Epitaphia in funere

NOBILISSIMI Dn. RICHARDI A SCHVLE-
burg. etc. Ad filium Ioachimum

IPse mihi vires & lamentabile murmur
Elysia de valle dabis, campisq; beatis
tristia odorifero pertinges carmina amomo,
Richarde, heroum flos ô generose virorum,
Infelix flos ante alios, quem funere acerbo
mersit iniqua dies, obscurisq; intulit umbris,
mœsticiæq; tuis feralia flumina adaugens,
Heu lacrymas sine fine, truces sine more querelas
increpitare adigit. Quid enim doctissima frustra
numina Pegasidum, sanctiq; crepidine montis
affixum immemoremq; sui deposcere Phœbum?
Scilicet irrigui generosus inaruit humor
fontis, & aonidum teneras marcescere lauros
sensimus, & trepidas sine mente horrescere diuas.
Quin etiam illustri Phœbum tua dicere facta
aggredientem operâ, plectrum abiēcisse, ferasq;
extimuisse ferunt hederis inolescere taxos.
Quippe animum exanimant, tanti benefacta magistri
semper inoblito vulgantia corde dolorem.
Ipse etiam dulces habitavit Phocidos amnes,

Indutus nitidâ parnassia vellera fronte.
Ipse etiam insigni curâ complexus, amantes
Pimpleidum, & docto vernantes tempora honore.
Nunc ubi fiderias animum exhalavit in auras,
dulciaq; ingressus post fata nouissima olympi
tecta, perennatos hominum gemit usq; labores,
coelicolis & iunctus agit heroibus heros,
Ipsi etiam tristes gemebundæ Phocidos amnes
eructant pavidas luctanti gutture voces.
Ipsi etiam, curâ quos est complexus, amantes
Pimpleidum, & docto vernantes tempora honore
Egolidas fundunt lacrymas, & carmina fundunt
tristia, qualia amat venturi præscia læthi
Spargere auis, liquidis voces simulantibus undis.
At quid ego? querulo num scindam pectora luctu?
num lacrymis lacrimas cumulabo? furentib. addam
Sævus palladij flammis mala pabula oliui?
Non ita lugubi me natum Syderis ortu,
nec tam triste supercilium, torvamq; Catonis
assumpsisse velim frontem, non ora tuebor,
Ora perenni fluis semper tabentia guttis:
Quin potius constantem animum, constante fovebo
pectore; seu faciem fortuna ostendet amicam,
siue minans quatiet DEa, dirumque aspra tonabit,
non me adeo dubium reddet mihi, magna Iehovæ
iussa, voluntateq; canam, quondamq; rapaci
reddendus gremio terræ, in cineresq; iturus;
interea grato solabor carmine fati
(dum Schuliburgiaco faciamus iusta) labores.
Huc ades, ô Ioachime, potens virtutis, & artis
Heu quondam patriæ non immemor: aut male gratus,

præ-

prætenta Virtute æris qui tollat aceruus,
Huc ades, & faciem docto quam pingimus ungue,
factaq; virtutesq; patris celebramus, acuto
contemplare animo, mentemq; intende sequacem.

Si pia Nobilitas & alunt præconia ceris
Atria maiorum prælustria, & inclyta patrum,
Per longam seriem transmissa insignia, & annos,
Cui Schuleburgiacæ generosa profapia stirpis
esse potest ignota? volat, volat aurea toto
fama solo, roseis volat irremeabilis alis:
fama, per Odrysijs metuenda tonitrua Martis,
perq; faces, & tela graui sudore parata.

Sunt etiam, quæ castalij solertia Pindi
principibus placuisse viris dedit, acceptosq;
mista senum gravitas, iuuenum prudentia fecit.

Scilicet Illimi de fonte resultat aquæ uis
Splendida, quæ totis diffundit flumina terris:
& nescit timidam generosa aluisse columbam
prædatrix iouis ales: habet sua pignora pleno
Pingue solum sinu, Ave ô Ioachime, Deorum
concilij immixte & quam tibi sana remittit
Atropos, infausto secuit quæ pollice fusos,
accepta sobolem, patriaq; amplectere curâ.

Suaviter hic lateri latus agglomerabit, amicas
hic dabitur placidè dextris coniungere dextras,
ferre referre sonos, cœlesti melle liquentes
Et fortes variosq; orbis narrare furores.

Hoc genitore fatus teneras prodiuit in auras
RICHARDVS, totus splendore & acumine totus
excellens patrio; præstansq; illustria fortis
argumenta animi, decus & spes una parentum.

Fama

Fama ruit (nec iners, docuit pòst exitus ingens)
Alterno Charin & musam incunabla labore
motâsse, & lepidò lallum incinuisse puello,
dulcifluo & placidum somnum allexisse susurro.

Nec primùm complêrat iter revolubilis ætas,
Iam puero dulcis Phæbææ succus aquai
instillatur; agens ille in præcordia, flammâs
excitat, ingenuos atq; ossibus implicat ignes.
Non secus ac parua latitans in cortice primùm
scintilla, ut vires trahit auxiliaribus auris,
culmina adesa vorat lambens, lateq; vagatur
ignis & indomitis Vulcanus inæstuat iris
uritur infelix inuenis: nec enim ante quieuit,
aut valuit sedare faces, in castra priusquam
Cecropidum tetulisse pedes, laticemq; bibisse
contigit Aonium. Ambrosius hic Delius haustus
florigerâ ingessit paterâ, pectusq; liquore
imbuit, Ausoniæ firmatum Palladis arte.

Suavia tum clariæ moverunt plectra sorores:
Ipse tenens cytharam dextra crinitus Apollo,
dux pater ipse gregis, pede ducit agente Choreas.
RICHARDE ô, vox una sonat, vox aurea, salve,
O Schuliburgiæ fax præclarissima gentis,
Gentis aue eximiæ fax intemerata: remugit
vox dimissa iugis, echoq; immurmurat antris:
O Schuliburgiæ fax illustrissima gentis,
Gentis aue eximiæ fax intemerata, trahantq;
candida linigeræ tibi stamina, firmaq; diuæ,
Ipsi etiam fontes, doctiq; cacumina saxi
& miscere preces visa & bona dicere verba.

Iamq; extincta sitis, molles populata medullas,

Bel-

Bellerophontide aqua, iamq; ô Richarde beato
iuncte gregi superum, quos gloria tollit olympo,
Nobile nobilium fulgebas lumen ab undis
Quale solet rediens rurilo Tithonia coniunx
verti ce honora iubar sustollere montibus altis.

Quilibet afflatum tacite decus observatq;
admiratus, & hæc olim tibi fama salutem
afferet, ô Richarde, ait & memorabere factis.

Nec frustra hæc avidis abiere ferenda procellis,
Dicta, sed optato potuisti appellere portu,
fortunæq; rotis, dubiæq; illudere sorti.

Ah pereat, quisquis dulcis ante omnia musas
projicit, & tumidum sectatur stultulus aurum
nobileq; insano consumit tempus Iacho.

Non hæc cui potiore luto præcordia Titandæ
finxerat, heroi nostro sententia sedit:

sed varias lustrare urbes, perdiscere mores,
atq; serenato prudentis acumine cordis

Virtutem accessisse, aditusq; intrasse profundos
relligionis honos, pietasq; infracta coëgit.

Tum verò Ausoniaq; plagas & Gallica rura
ardor erat penetrare; alti vada Tibridis, & qua

In mare spumantes Rhodanus cum murmure fluctus
evomit Aonijs bene fertilis amnibus amnis.

Hic decus est puræ studio pallere themistis,
iustitiæ callere modos, nostrosq; sagaci

eruerere ingenio. Astrigero sol splendet olympo,
nobilis ingenuis animus conspectior exit
artibus, & titulis sibi, conciliatq; decorem.

Ast ubi jam primis proVecti mensib. anni
sanguine florebant solido, iam dulcia miscet

prælia

prælia amor, iam melliflua cuppedine iunctus
Te, Scholeberga, ardet vultusq; intentus inhæret.
scilicet egregiæ mulcebant pectora formæ
illicea, & niveo virtus immista nitori,
& genus & proavi. Tanto te munere quondam
Richarde, ipse Deus DEUS ipse exornat, & alto
ominibus iungit faustis de sanguine nympham.
Ex illo terras cœlis Astræa relictis
incoluit, iussitq; nouo decurrere sole
Sæcula. Quippe tuo statio placidissima sceptro
& Themidi, Ascræisq; fuisse immota puellis
creditur. Ipsa auidam mellito carmine mentem
Imbuit & delinificis Suadela loquelis
instruxit, grav i æ ruerent ut pectore voces,
Si quando ista sibi tempus deposceret oras:
mellite ut fluerent Musæo nectare tin æ,
si quando rabidis commota incendia flammis
sopires, inimicitia male noxia tollens
Semina. Novistis, meministisq; omnia, quos vel
Cunq; ferit sterili curvi fluus albis arena,
Vel piscosa tenet pomerania, & ora Lusatûm,
& quos diues habet fœcundis Slesia campis.

Grata pijs ducibus pietas fuit atq; vaciva
Corda dolo emeruere ipsi cum nomine plausum
Illustri. quoties divini cæsaris ora
flexit, & iratos animos emollijt? heu quam
blanditer ætheræ patulo sub tegmine fagi
Svavia dictabant relictâ Heliconidis umbrâ
Carmina Pierides, genus atq; insigne canendo
scribebant, vivis intexebantq; corymbis.

Nunc hæc omnia mors, & mors inopia fracescit

Heu

Heu mihi cor, sensûs anima pereunte fatiscunt)
Abstulit, occiduo quodq; invidet improba mundo,
ætheris immittit iucundis sedibus. ô he:
nè lacrymis indulgete, (ô mutatio pulchra !)
ne lacrimis Fili, tuq; ô concussa repente
Coniugis interitu, Brigitta, undantibus ora
fletibus in cæsta; neu tundas pectora palmis.
Quæ tandem æternis patrem considerare regnis
imuidia est? & nos fas cœlica quærere tempe.

Exoriare aliquis tacitis ex ossibus ultor
Virtutis, memori quam fouit pectore! tanti
Exoriare, IACHIME, patris fate sanguine: flammeo
Exoriare, a gedum, præcinctus lumine, honore,
& decore: ecce tibi genitor, tibi lampada tradit,
tradit, & æternis optat florescere seclis.

Philippus Eyselius Fr.

O schola, non ne doles? ruit alte à culmine πύργος
Ille tuis πύργος tutissimus unus alumniis.
Nobilium occidit ante diem Sol ille virorum
Reichardus schuleburgiacæ fama incluta gentis,
Nonne doles Phæbo & Musis operata iuuentus?
Immo doles, doluisti cheu plus quam fatis, cheu
Sic fato occubuisse bonum hoc commune bonorum.
Sed solatium habes (potes hunc sepelire dolorem)
Victuros nomen quibus immortale dedisti;
Vivent Reichardi Schuleburgi nomina, vivent:
Stabit & hic πύργος nullo expugnabilis ævo.

*Zacharius Scherfferus
Leobschucensis, Sil.*

ODA

ODA

De obitu Viri Nobilissimi, Dn. REICHARDI à
SCHVLENBURG. &c.

Malo Diana te producit oscine
Ad bestiarum retia,
Ut figat alacrius suo mors spiculo
Pectus, RICHARDE, Nobile.
Quid hoc tyrannidis stomachatur in dolo?
Quid est veneni saltibus?
Venationis è graui molestiâ
Vix tangere otium occupas,
Mors occupat mucrone vitam elidere
Prima ad quietis ostia.
O rebus haud tuis fideles hospitas,
Per lustra quas agis, feras!
Sic nempè credulas vocat Appulus lupus
Oveis in aream suam:
Sic musculorum callidus facilem gregem
Ælurus ad ludum elicit,
Mors irretorto ceu latefcit aclyde
Specu tenebris obsito!
Iam sentio, in nostrum genus quas inferat
Regina mors potentias,
Si tam caput celebre, tam virum inclutum
Suâ coërcet copiâ.
Heïc Heracleitus, Heïc Timon suspiria
Ad busta mittat condita:
Ut ipse vellem lingua nî me torrida,
Ob tristiores lacrumas
Suspenderet silentio! hoc sed inferam;
Non faustiori labilis

C

Potu-

Potuisse deripi tibi orbis climata
Heros RICHARDE Nobilis!
Nam tardioris horulæ quem temporis
Morti protervæ venditant,
Morbi & doloris acris in cubilibus
Male dissipatum sarcinis,
An quit diem rationis in delirio
Te terminare faustior?

*Nicolaus Rudolphus
Citting. Francus.*

MANES REICHARDI A SCHVLENBURG
ad Brigittam Uxorem & Filium.

Hæc ego post variam sortem, post mille labores,
Post mortem & morbos nunc requiesco graueis.
Sat vixi in terris, totum illud vivere tantum
Triste fuit; vitam nunc ego vivus amo.
Blanda marita vale, dum fata Deusq; sinebant
Maxima tu nostri portio cordis eras.
Tu fili, ô dulcis fili! vale, ut auguror, unus
SCHVLENBURGIACÆ gloria stirpis eris.
Augeat & minuat vestrum res ista dolorem,
Funera vobiscum quod Charis ipsa fleat.
Quod Themis, & Peitho, patriæ quod maxima turba
Edant mœsticiæ publica signa suæ.
Quin mage, quas vivus fovi, quod carmina Musæ
Talia funereum marmor habere volunt.
MARCET in hoc tumulo Schulnburgi nobile corpus;
Mens cœlo, in terris nomen ubiq; VIRET.

*Christianus Bordingius,
Arhusiâ Danus*

L Vge Pierij cohors Lycæi,
Et quantum est hominum eruditiorum,
SCHVLENBVRGIVS occidit RICHARDVS,
Quo non Teutoniam fuit per omnem
Fermè NOBILIOR repertus alter.
Facundus fuit ille & expeditus,
Seu vellet patriâ frui loquellâ,
Seu dispergere Tulliana verba.
Facundus fuit ille & expeditus,
Seu vellet modulos loqui ad pelasgos,
Seu diffundere Gallicos liquores,
Seu demum Italicas sonare voces.
Quin & musicus & bonus poëta,
Qui nunc trivit iter quod est cuiquam,
Aut serò aut citiùs, semel terendum.
Eheu sævitiem ferociamq;
Mortis! quæ parili trucidat omneis
Conatu, & generis nihil moratur
Splendorem, nec opes beatiorum,
Nec dotes genio sagaciorum!

*Iohannes VVildenreutensis
Palatinus.*

IN TVMBAM.

Natus in illustri SCHVLENBVRGVS gente Richardus
Corporis hoc posuit frigida membra loco.
Vir gravis, ingenio præstans, & pectore firmus,
Virtute insignis, nobilitatis apex:
Constans in dictis, factisq; : in legibus æquus,
Strenuus in reprobos, mitior inq; bonos.
Spiritus angelicis adiunctus coetibus, unâ
Gaudia perpetuo læta tenore capit.

Ergo dum superus vertigine curret olympus,
Illius æternùm fama superstes erit.

IN INSIGNIA
Nobilissimæ gentis Schulenburgiæ.

Ille refert clypeus gentilia symbola stirpis,
Quæ de SCHVLBVRGIS nobile nomen habet.
Arte potens & Marte potens, ac clara Dynastis,
Clara toga, atq; solo commoda, grata polo.
Christe tot illustrem qui texti secula gentem,
Schulenburgiacam porrò tuere domum:
Vt pia posteritas exempla secuta parentum,
Quod DEVS atq; salus publica poscit, agat.

Balthasar Mencijs Saxo, N. P. C.

Ze
4150

Schulenburg

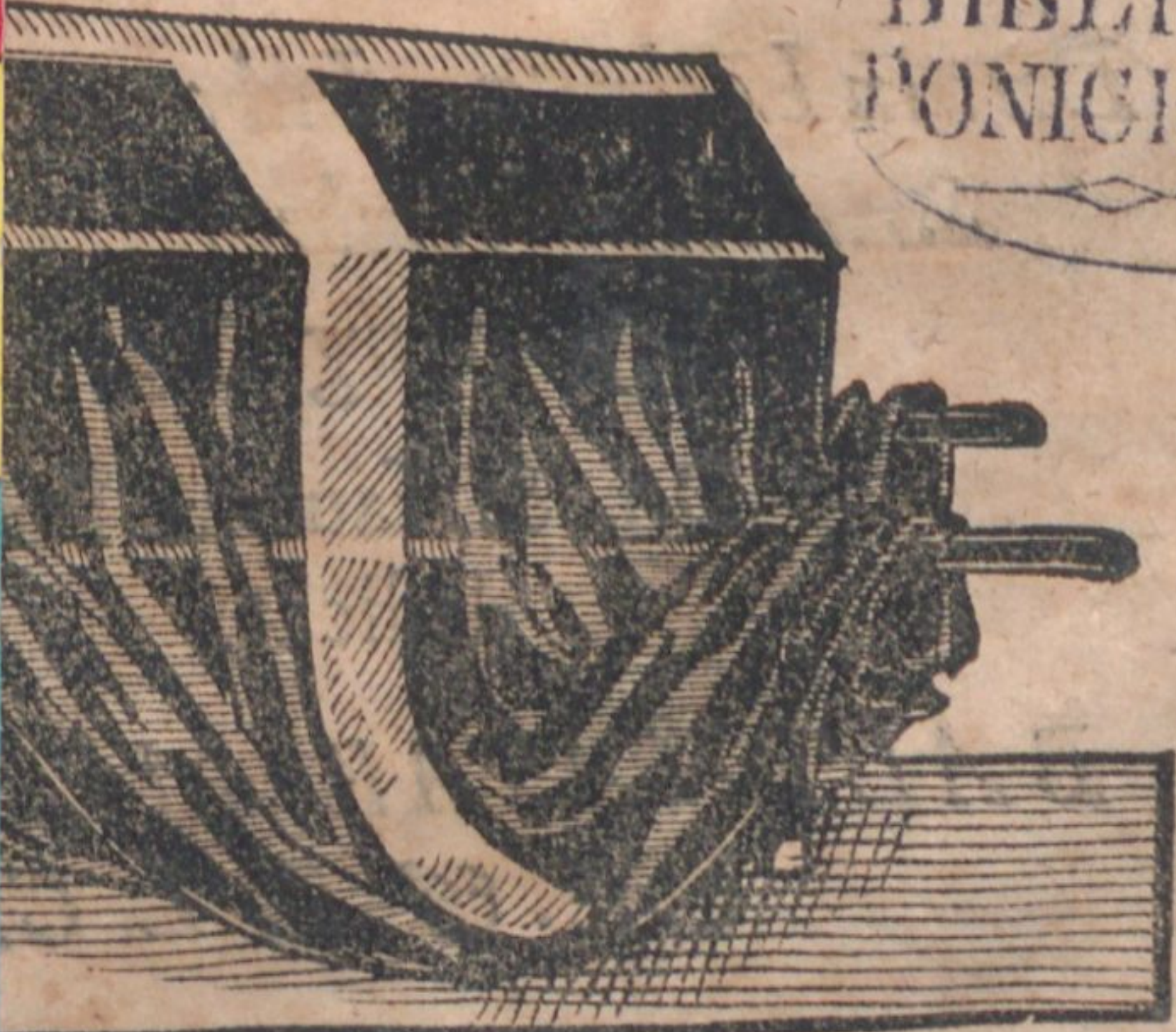
MVLVS

, equestris & ve-
ris Splendore, amplitu-
sapientia ac virtute nobilissimi Dn.
burg, Domini in Löcknitz, Lubenau, Ba-
, Apenburg, Bezendorff, Luberosa, VVe-
Zaucha & Zepzin, Domini & patroni
isto defuncti, Anno seculari 1600.
Nov: Die 15. stylo veteri

erectus à

CASARE MENCIO ET ALIIS
Academia VVitebergensi.

BIBLIOTHECA
POMICKAVIANA

VVITEBERGAE
gentij Seuberlichij. Anno 1600.